

Dosarul nr.1-4639/2019
PIGD:1-19191822-12-1-03122019

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 februarie 2022

mun.

Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător

Olga

Bejenari Grefieri

Ecaterina Soroceanu, Nina

Barbărasă

Cu participarea:

Procurorilor

Vladislav

Bobrov,

Mariana

Bocşanean

Avocatului în interesele inculpatului

Anatolie

Hotineanu

Inculpatului

Ismail Krakra

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza penală (nr. dosarului de la urmărirea penală: 2019011570) în privinţa lui:

Krakra Ismail *****, a.n. *****, IDNP ***** născut or. Haifa, Republica Israel, cetăţean al statului Israel, domiciliat în *****, studii medii, celibatar, anterior condamnat prin -

- *sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06.04.2018, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^l alin.(1) CP şi aplicată pedeapsa cu amendă în mărime de 630 unităţi convenţionale, ce constituie suma de 31 500 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.*

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin.(1), Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 03.12.2019 – 02.02.2022;

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Krakra Ismail ***** la 01 octombrie 2019, conducând automobilul de model „Renault Vel Satis” cu numărul de înmatriculare YSX 699, pe bd. Iurie Gagarin din mun. Chișinău, în preajma magazinului „Bonus”, aproximativ la ora 18:20 a fost stopat de către angajatul Batalionului nr. 2 a Brigăzii de Patrulare a INP al IGP, Bulgaru Sergiu, pentru încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, și anume a oprit în loc interzis, provocând impedimente altor participanți la trafic.

Conștientizând că poate fi atras la răspundere pentru acțiunile sale ilegale, în continuarea acțiunilor sale infracționale, urmărind scopul evitării pedepsei contravenționale pentru contravenția prevăzută și sancționată de prevederile art. 223 alin.(1) Cod contravențional și anume „ crearea intenționată de ostacole în circulația rutieră” ce prevede o amendă de la 18 la 30 de unități convenționale, Krakra Ismail, aflându-se în preajma automobilului de serviciu a ecipajului Batalionului nr. 2 a Brigăzii de Parulare a INP al IGP cu n/î MAI 9719, contrar faptului că a fost atenționat despre răspunderea penală de care este pasibil în legătură cu acțiunile sale, personal a promis, a oferit și a dat mijloace bănești în sumă de 200 lei inspectorului de patrulare Bulgaru Sergiu, care potrivit art. 123 Cod Penal, este persoană publică, și în conformitate cu prevederile art. art. 385 și 403 Cod Contravențional deține calitatea de agent constatat, împuternicit prin lege de a întocmi procese-verbale cu privire la contravenție, pentru neîndeplinirea acțiunilor ce intră în exercitarea funcțiilor și anume ca să nu fie documentat și sancționat contravențional pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 223 alin.(1) Cod Contravențional, pe care le-a pus pe bancheta din față a automobilului de serviciu cu n/î MAI 9719.

Acțiunile cet. Krakra Ismail au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art. 325 alin.(1) Cod penal, individualizată prin corupere activă, adică promisiunea, oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La data de 27 noiembrie 2019 prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Gheorghe Iapără, Krakra Ismail a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod Penal. (f.d.80);

Cauza penală de învinuire a lui Krakra Ismail la data de 29.11.2019 a fost expediată în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) fiindu-i atribuit nr. de referință 1-4639/2019 și fiind repartizată aleatoriu judecătorului Olga Bejenari la data de 03 decembrie 2019.

Inculpatul **Krakra Ismail**, fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că la data de 01 octombrie 2019, în jurul orelor 18:00-19:00, nu își amintește cu exactitate, se afla la volanul automobilului, se ducea la magazin să facă cumpărături, împreună cu prietenii Baian Badarne și Husein Badarne, dorind să intre în parcare la magazinul „BONUS”. În momentul în care intra în parcare, ieșea o altă mașină, motiv din care a așteptat să iasă mașina respectivă. În acel moment o mașină de poliție a claxonat, ca ei să treacă. După ce a ieșit mașina din parcare, el a intrat în parcare și a parcat mașina, iar mașina de poliție s-a oprit în spatele lui, a venit la ei la mașină și i-au spus să prezente actele. El a întrebat ce s-a întâmplat, iar colaboratorul de poliție i-a spus că s-a oprit înainte de trecerea de pietoni, deși el nu a oprit, ci a așteptat să iasă mașina din parcare. În momentul în care colaboratorul de poliție discuta, s-au mai apropiat două persoane. Polițistul i-a spus că vrea să scrie un proces verbal, cu amendă în mărime de 400 de lei, dar dacă o va achita în 72 de ore, va achita jumătate. A întrebat dacă să achite amenda, iar colaboratorul de poliție i-a spus să dea 200 lei și actele. Consideră că nu avea pentru ce să achite 200 de lei mită, dacă amenda însăși era 200 de lei. Astfel, după ce a pus banii și actele în mașină, colaboratorul de poliție a închis ușa mașinii și a sunat la alți polițiști.

La întrebările adresate a comunicat că nu cunoaște dacă incidentul a fost înregistrat cu mijloace tehnice și nu a văzut nici o înregistrare video. De asemenea, el nu a dat declarații la urmărirea penală, nu își amintește ce a declarat la urmărirea penală și atunci el a înțeles că poate să achite amenda pe loc. A reiterat că a pus banii și actele în mașină, iar colaboratorul de poliție a închis ușa mașinii și nu a mai vorbit cu ei.

În ședința de judecată, în susținerea învinuirii, procurorul a argumentat prin următoarele probe:

Declarațiile martorilor.

- Declarațiile martorului *Bulgaru Sergiu*, care fiind audiat în ședință de judecată a comunicat că la data 01.10.2019 fiind implicat în serviciu de control al echipelor mobile al INP al IGP, verificând echipajul care se afla pe sensul giratoriu la bd. Negruzzi, a observat un automobil de model „Renault” care a oprit pe bd. Iuri Gagarin, la colț cu str. Tiraspol 5, creând impedimente traficului rutier, iar comunicându-i de a elibera banda de circulație, persoana a comunicat că a oprit doar pentru a lua țigări și după ce va cumpăra va înlătura și automobilul. Conștientizând că este o contravenție crearea de impediment a circulației rutiere, a solicitat persoanei de prezenta actele și a lua automobilul, dar la rugămintea de prezenta permisul de conducere, persoana a comunicat că nu este necesar de prezentat permisul că pot să se clarifice, martorul comunicându-i că procedura de clarificare poate fi doar prin înmânarea permisului de conducere și documentarea sa. Persoana a scos împreună cu polița de asigurare o bancnotă, care apoi s-a stabilit că era cu nominalul de 200 lei și inculpatul i-a spus că este pentru „cofe”. În continuare a indicat că i-a spus inculpatului că cafea la serviciu nu bea, și urmează să-i prezinte permisul de conducere, dar acea persoană insistent încerca să-i dea poliția de asigurare, cu acea bancnotă. Fiind întrebat dacă cunoaște limba de stat și înțelege ce spune, persoana dată a răspuns că cunoaște, după care el i-a adus la cunoștință prevederile Codului penal și că urmează a fi documentat pentru darea de mită, dar a răspuns că totul va fi ok. Susține că intrând în automobil după blancheta procesului verbal, acea persoană a pus pe bancheta din față polița de asigurare cu o bancnotă de 200 lei. Insistent l-a rugat să prezinte permisul și să ia polița de asigurare în caz contrar va chema grupa operativă. Acea persoană a spus că nu este mită, dar este pentru ceai, după care la fața locului a fost solicitată grupa operativă și un angajat al serviciului poliției criminale, pentru a fi documentat cazul, iar persoanei respective i-a fost întocmit un proces verbal în baza art. 223 alin.(1) din Codul contravențional.

La întrebările adresate a comunicat că pentru a nu prezenta permisul de conducere, inculpatul i-a prezentat bancnota de 200 lei. Susține că angajații de la IP Centru cu reprezentantul SPI au ridicat acea bancnotă și nu își amintește, nu știe dacă discuțiile cu Krakra au fost înregistrate, dar el l-a întrebat dacă înțelege ce îi explică și persoana a răspuns că da, astfel nu au fost careva deficiențe în comunicare. Precizează că el de mai multe ori l-a preîntâmpinat să nu-i ofere banii și în sensul ca persoana să înțeleagă. Adaugă că în automobil mai erau persoane, din care o persoană a mers să cumpere țigări. Inculpatului i-a fost adus la

cunoștință că urmează a fi întocmit proces verbal cu privire la contravenție și va fi aplicată amenda minimă. Până la urmă inculpatul a prezentat permisul de conducere și i-a întocmit proces verbal, după care a aflat că este privat de dreptul de conduce mijloace de transport.

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședință de judecată:

- *Procesul verbal de ridicare din 01.10.2019*, prin care au fost ridicate în copii de la ofițerul superior de patrulare al Batalionului nr. 2 a Brigăzii de Patrulare a INP al IGP Bulgaru Sergiu, materialele cu privire la contravenția săvârșită de către Krakra Ismail la data de 01.10.2019, aflându-se la volanul automobilului de model „Renault Vel Satis” cu n/î YSX 699 (f.d.15);

- *Procesul verbal de cercetare la fața locului din 01.10.2019*, prin care potrivit procesului verbal, obiect al cercetării la fața locului îl constituie auto patrula MAI cu n/î 9719 a INP, care se afla staționată pe str. Tiraspol 5 mun. Chișinău. În urma cercetării la fața locului au fost depistate și ridicate de pe bancheta din față: o bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei, cu Nr. 052622 seria G.0157, cu anul de emisie 2015 (f.d.8-9);

- *Procesul-verbal de confruntare din 11 noiembrie 2019*, efectuată dintre inculpatul Krakra Ismail și martorul Bulgaru Sergiu, în cadrul căreia martorul Bulgaru Sergiu a susținut declarațiile depuse anterior în cadrul audierii în calitate de martor (f.d.69-70);

- *Raportul de constatare tehnico - științifică nr. 221 din 28.10.2019*, potrivit căruia bancnota cu valoare nominală 200 (două sute) lei MDL, cu seria și numărul G. 0157 052622, cu anul de emisie 2015, ridicată în cadrul cercetării la fața locului, de pe bancheta din față, scaunul pasagerului a mijlocului de transport de model Skoda Rapid cu n/î MAI 9719, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice, fapt care confirmă existența obiectului material al infracțiunii de corupere activă incriminată cet. Krakra Ismail (f.d.37-42);

Corpuri delictive:

- O bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei, cu Nr. 052622 seria G.0157, cu anul de emisie 2015, care a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la cauza penală nr. 2019011570 prin ordonanța din 05.11.2019 (f.d.44);

Documentele:

- *Copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04894150 din 01.10.2019, potrivit căruia, Krakra Ismail *****, născut la ***** la 01.10.2019, aproximativ la ora 18:26 min, aflându-se la volanul automobilului „Renault Vel Satis” cu n/î YSX 699, pe str. Tiraspol 5, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, a comis contravenția prevăzută la art. 223 alin. (1) din Codul Contravențional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională – amendă – 18 u.c. ceea ce constituie 900 lei (f.d.17).*

De către partea apărării în ședința de judecată au fost prezentate și susținute următoarele probe:

Declarațiile martorilor.

- Declarațiile martorului *Budarne Husein*, care fiind audiat în ședința de judecată a comunicat că la data de 01 octombrie 2019, în jurul orelor 18:00-19:00 împreună cu Ismail și încă un băiat au mers la BONUS, cu mașina. În momentul în care voia să intre în parcare, ieșea o altă mașină, motiv din care aștepta ca mașina respectivă să iasă din parcare. În acel moment, în spatele lor s-a apropiat o mașină de poliție, care le-a claxonat. După ce a ieșit mașina din parcare, au intrat ei, au parcat mașina, iar mașina de poliție a stopat în fața mașinii lor. Colaboratorul de poliție a coborât, le-a cerut actele. La volan era Krakra Ismail. Ismail Krakra a ieșit afară să vorbească cu colaboratorul de poliție. Colaboratorul de poliție a spus că au încălcat legea, că va întocmi proces-verbal, căci au încălcat legea, întrucât au stopat înainte de trecerea de pietoni. Colaboratul de poliție le-a spus că amenda costă 400 de lei, iar dacă o vor achita în 72 de ore vor achita doar 50 % din amendă. După discuția cu colaboratorul de poliție, Ismail a intrat în mașină, a luat portmoneul, și a făcut după cum i-a spus colaboratorul de poliție. Nu cunoaște ce a mai făcut Ismail, dar după câte a înțeles, acesta a deschis ușa mașinii poliției și a pus 200 de lei lângă acte, după cum a spus colaboratorul de poliție. Krakra Ismail a comunicat că colaboratorul de poliție i-a explicat acestuia că dacă achită amenda în 72 de ore va achita 50% din amendă, și acesta a decis să achite astfel amenda. Krakra Ismail când a intrat în mașină i-a spus că el plătește amenda acum. Krakra Ismail nu i-a comunicat ceva referitor la faptul că va da bani colaboratorului de poliție pentru a rezolva problema.

La întrebările adresate a comunicat că Krakra Ismail este vecinul lui din Israel, din copilărie. Nu se află cu acesta în relație de rudenie. Este prieten cu Krakra Ismail, însă nu din copilărie. El l-a ajutat într-o oarecare măsură să se adapteze în Republica Moldova. Nu a auzit discuția dintre colaboratorul de poliție

și Krakra Ismail, căci se afla în mașină. El doar din spusele lui Ismail cunoaște că acesta intenționa să achite jumătate din amendă. Nu a mai fost audiat în calitate de martor anterior. Nu a dat explicații colaboratorilor de poliție. Nu a dat explicații pentru că nu i s-a cerut, nu pentru că nu a vrut. La locul faptei se aflau nu doar colaboratori de poliție. Nu a auzit discuția dintre colaboratorul de poliție și Ismail Krakra.

Cu referire la analiza probelor prezentate, instanța statuează că în conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Conform art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. În conformitate cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

În corespundere cu art. 113 alin.(2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată, iar în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art.389 alin. (1) și (2) CPP RM sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. *Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Prin prisma cumulului de probe administrate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului în instanța de judecată, declarațiile martorului, proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor și în baza acestora instanța de judecată constată că faptele pentru care inculpatul Krakra Ismail a fost trimis în judecată, există și au fost săvârșite de către ultimul, cu vinovăție.

Mai mult ca atât, potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

În conformitate cu art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege, iar conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită și componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Totodată, la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „erga omnes”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Astfel, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

În concordanță cu cele expuse, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acușarea trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acușării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

La rândul său, Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului și etc.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk*

contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitorii, pentru care inculpatul Krakra Ismail a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile martorilor audiați, inclusiv cel invocat de partea apărării, precum și prin lipsa unor discrepante semnificative dintre declarațiile acestora cu informația furnizată prin alte mijloace de probă administrate.

Prin urmare, instanța precizează că potrivit declarațiilor martorului Bulgaru Sergiu, ultimul afirmă cert că l-a somat pe inculpat, ultimul care în opinia instanței, la momentul stopării sale, avea un statut de persoană bănuită pentru comiterea unei

contravenției, fapt care derivă din solicitarea agentului constatator de la ultimul ca să-i prezinte actele și să ferească mijlocul de transport.

Prin urmare, circumstanțele în care angajatul poliției l-a somat pe inculpat despre staționarea interzisă denotă și o bănuială rezonabilă de comitere a contravenției incriminate, iar în acest sens, angajatul poliției Sergiu Bulgaru avea și obligația de a constata fapta comisă de inculpat și eventual de a-l sancționa, adică să îndeplinească anumite acțiuni în virtutea funcției deținute de acesta.

În corespundere, instanța reține că statutul, drepturile și obligațiile agentului constatator corespund prevederilor art. 385, 393, 399 din Codul contravențional, iar potrivit art. 400 din același cod, este stipulat că sunt în drept să examineze cauze contravenționale privind incriminarea unor fapte, inclusiv cea de care a fost acuzat inculpatul și să aplice sancțiuni în limitele competenței, funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției și sunt împuterniciți cu asemenea atribuții conform fișei postului, la caz acest subiect cu statut special fiind identificat ca Sergiu Bulgaru.

În aceeași accepțiune, instanța iterează că potrivit materialelor cu privire la contravenția săvârșită de către Krakra Ismail la data de 1 octombrie 2019, ridicate la aceeași dată și recunoscute ulterior în calitate de document, în speță identificându-se anume procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04894150 din 1 octombrie 2019, s-a stabilit că Krakra Ismail ***** născut la *****, la 1 octombrie 2019, aproximativ la ora 18:26 min, aflându-se la volanul automobilului „Renault Vel Satis” cu n/î YSX 699, pe str. Tiraspol, 5, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere și a comis contravenția prevăzută la art. 223 alin. (1) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 900 lei.

La fel, analizând declarațiile martorului Sergiu Bulgaru, instanța desprinde că inculpatul a comunicat că nu este necesar să mai prezinte permisul de conducere, dorind să se clarifice la caz, după care a scos împreună cu polița de asigurare o bancnotă, stabilită ulterior că era cu nominalul de 200 lei, iar în același timp, inculpatul i-a relatat martorului că aceasta este pentru cafea.

Instanța relevă că martorul a explicat echidistant, clar și detaliat cele întâmplare, fără devieri, confirmând în acest mod fapta consumată comisă de inculpat sub aspectul promisiunii și oferirii concomitente a remunerației ilicite.

La fel, Sergiu Bulgaru a notat că inculpatul insista să-i dea polița de asigurare, cu acea bancnotă, argument care indică suplimentar despre consumarea infracțiunii la momentul ofertei, care a fost inteligibil ca fiind o remunerație ilicită atât pentru inculpat, cât și pentru agentul constatat.

Mai mult ca atât, martorul invocă că inculpatul a declarat că cunoaște limba de stat, comunicând cu acesta, după care l-a preântâmpinat despre răspunderea eventuală penală pentru acțiunile sale, precum și despre faptul că acestuia urmează să-i fie întocmit un proces verbal cu privire la contravenție, dar în pofida acestor circumstanțe, Krakra Ismail a plasat pe bancheta din față a mijlocului de transport deținut de polițist mijloacele bănești în sumă de 200 lei, împreună cu polița de asigurare a mașinii sale, fiind somat repetat de agentul poliției să renunțe la acțiuni, la ce inculpatul i-a reiterat că mijloacele bănești sunt deja pentru ceai și nu pentru cafea, în legătură cu ce a fost solicitată intervenția grupei operative.

Instanța a reținut caracterul veridic a declarațiilor martorului prin coroborarea acestora cu alte mijloace de probă rezultate din acțiunile de urmărire penală efectuate, or în rezultatul cercetării la fața locului din 1 octombrie 2019 a mijlocului de transport special de patrulă cu n/î MAI 9719 al INSP, care se afla staționat pe str. Tiraspol, 5 din mun. Chișinău, de pe bancheta din față a acestuia a fost ridicată o bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei, cu Nr. 052622 seria G.0157, cu anul de emisie 2015.

Astfel, se confirmă consecutivitatea evenimentelor anume în modalitatea descrisă de acest martor, iar mijloacele bănești ridicate în cadrul cercetării la fața locului, de pe bancheta din față, de pe scaunul pasagerului a mijlocului de transport de model „Skoda Rapid” cu n/î MAI 9719, fiind ulterior supuse examinării de un specialist, prin raportul de constatare tehnico - științifică nr. 221 din 28 octombrie 2019, s-a constatat că bancnota cu valoare nominală 200 (două sute) lei MDL, cu seria G.0157 și nr. 052622, cu anul de emisie 2015, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice, fapt care confirmă existența obiectului material al infracțiunii de corupere activă incriminată cet. Krakra Ismail.

Sub aceleași auspicii, instanța iterează prevederile art. 459 alin. (5) ale Codului civil, potrivit căruia bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv *banii*, valorile mobiliare și alte titluri de valoare, sânt considerate bunuri mobile și prin urmare mijloacele bănești remise sunt susceptibile apropierii individuale și reprezintă un obiect cu o valoare determinată, care poate fi

interpretat drept o remunerație ilicită și poate să constituie obiectul material al infracțiunii date.

Mai mult ca atât, martorul Bulgaru Sergiu a menținut certitudinea declarațiilor sale și în cadrul confruntării efectuate cu inculpatul, iar prin coroborare cu celelalte mijloace de probă enunțate *supra*, se explică aspectul lor veridic și determinant în cauza cercetată.

La rândul său, cu referire la declarațiile martorului apărării Budarne Husein, instanța reține faptul că ultimul confirmă faptul că este prieten din copilărie cu inculpatul, menifestând în accepțiunea instanței un puternic interes în apărarea inculpatului, susținându-i de altfel poziția ultimului, iar în acest sens, declarațiile acestuia vor fi apreciate critic de instanță, fiind însoțite de un subiectivism firesc de apărare a prietenului său.

Mai mult ca atât, acest martor nu poate explica despre ce au discutat inculpatul cu martorul Sergiu Bulgaru în exteriorul mijlocului de transport și indică circumstanțele, pe care de altfel le-a auzit de la inculpat sau de la angajatul poliției, specificând acest fapt exclusiv în ședință de judecată, iar în aceste condiții, instanța precizează că un martor, potrivit art. 90 alin. (1) din Codul de procedură penală, urmează să comunice doare informațiile pe care le posedă cu privire la vrio circumstanță care urmează să fie constatată în cauză, adică să povestească despre ce a văzut sau a auzit personal și nu în urma unor deduceri arbitrare.

De fapt, chiar în pofida aspectului de apărare a inculpatului, reținut în declarațiile martorului, instanța concretizează că Budarne Husein totuși specificat că a înțeles că inculpatul a plasat mijloace bănești în sumă de 200 lei în mașina poliției împreună cu actele necesare, precum și faptul că angajatul poliției i-a informat despre faptul că ei au încălcat legea și li se va întocmi un proces verbal, adică agentul constatator urma să întreprindă niște acțiuni în scopul documentării cazului.

În aceste condiții, instanța reține că întradevăr a avut loc fapta infracțiunii prin promisiunea și oferirea concomitentă a mijloacelor bănești, epuizată ulterior în urma dării acestora, adică în urma plasării lor în automobilul angajatului poliției, dar și că această faptă a fost comisă nemijlocit de inculpatul Krakra Ismail.

La fel, instanța respinge poziția apărării privind existența unei presupuse dorințe inculpatului de achita amenda fizic prin transmiterea sumei de 200 lei agentului constatator, or amenda aplicată a fost în quantum de 18 unități convenționale, iar

chiar și în eventualitatea achitării înjumătățite a sancțiunii pecuniare, valoarea acesteia urma să fie stabilită în limitele sumei de 450 lei și nicidecum de 200 lei.

Mai mult ca atât, instanța argumentează că inculpatul a fost anterior condamnat penal la o pedeapsă cu amendă, în cuantum de 630 de unități convenționale, prin sentința din 6 aprilie 2018, anexată la materialele cauzei penale, iar potrivit adevărului eliberate de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, se confirmă faptul achitării amenzii de către inculpat, ce denotă că ultimul admitea și cunoștea modalitatea executării acestei categorii de pedepse, înțelegea acțiunile sale și a dorit să ofere o remunerație ilicită agentului constatator în sumă de 200 lei, pentru ca acesta să nu îndeplinească de fapt procesul verbal cu privire la contravenție despre care a fost informat în prealabil de agentul constatator, iar mai mult, instanța relevă că potrivit aceleși sentințe de condamnare, inculpatul a mai fost privat și de dreptul de conduce mijloace de transport, obligație omisă de Krakra Ismail, când a condus automobilul posedat și care l-a determinat suplimentar să comită infracțiunea incriminată în speță.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța de judecată explică că prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Astfel, *obiectul infracțiunii* prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

La fel, în acest caz, instanța atestă prezența *obiectului material* al infracțiunii, reprezentată de remunerația ilicită, valorificată în mijloacele bănești în sumă de 200 lei, la care anterior instanța s-a referit și care în esența lor reprezintă un bun mobil, fiind autentici și având o valoare determinată, aceleași argumente fiind reiterate și în acord cu lit. d) art. 2 din Convenția ONU împotriva Corupției, adoptată în New York, la 31 octombrie 2003.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal constă în fapta prejudiciabilă care poate fi realizată prin săvârșirea

a cel puțin unei acțiuni prevăzute în dispoziția normei citate: promite, oferă ori dă bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, prestări servicii, privilegii sau alte avantaje unei persoane cu funcție de răspundere în domeniul public, ce nu i se cuvin, pentru ca acesta să îndeplinească, să întârzie sau să nu îndeplinească acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu ale agentului public, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestei obligațiuni, precum și pentru a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o anumită decizie favorabilă.

La caz, instanța de judecată stabilește că în actul de învinuire sunt formulate 3 modalități normative *promisiunea, oferirea și darea*, iar cercetând cumulul de probe prezentat instanței de judecată în cadrul cercetării judecătorești, instanța constată că și-au găsit confirmarea toate modalitățile normative incriminate inculpatului.

În continuare, instanța de judecată stabilește că Krakra Ismail a promis și a oferit concomitent mijloace bănești în sumă de 200 lei persoanei publice Sergiu Bulgaru, pentru ca acesta să îndeplinească acțiuni contrar exercitării atribuțiilor sale și anume să nu documenteze faptul săvârșirii contravenției de către inculpat, care se manifesta prin crearea intenționată de obstacole în circulația rutieră, fapt care au fost confirmat prin probe pertinente, concludente și utile, declarațiile martorului Bulgaru Sergiu, coroborate cu concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr. 221 din 28.10.2019, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.10.2019.

De altfel, în rezultatul cercetării la fața locului, prin care au fost ridicate mijloacele bănești în sumă de 200 lei din incinta mijlocului de transport denotă și aspectul apuizat al dării remunerației ilicite, care a constitui predarea efectivă a acestor mijloace bănești.

De asemenea, instanța de judecată ia în considerare conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 04894150 din 01.10.2019 întocmit în privința lui Krakra Ismail prin care se confirmă că inculpatul a fost sancționat contravențional în baza art.223 alin.(1) Cod contravențional (f.d.17), motiv pentru care a și fost stopat și care explică atribuțiile agentului constator Sergiu Bulgaru, de a constata o faptă contravențională și/sau de sancționare pentru aceasta.

Astfel, la caz, instanța de judecată a stabilit că Krakra Ismail a promis și a oferit, personal, unei persoane publice bunuri sub formă de mijloace bănești, ce nu i se cuvin, și care a avut loc exclusiv la inițiativa corupătorului Krakra Ismail.

În argumentare, instanța mai motivează că oferirea se exprimă prin etalarea, prezentarea bunului mobil persoanei publice, fapt realizat și înțeles atât de agentul constator, cât și de inculpat drept o remunerație ilicită, atunci când a prezentat suma de 200 lei în cumul cu polița de asigurare civilă auto.

Cu referire la promisiune, instanța constată că faptul solicitării inculpatului de a se înțelege altfel nu poate desemna cert un act de corupție și nu poate fi reținut în acest caz, însă ea s-a realizat concomitent, fiind absorbită de oferire, care o depășește, ambele fiind acțiuni petrecute simultan în conștiința subiecților.

La calificarea infracțiunii de corupere activă mai are o importanță deosebită și prezența calității subiectului special al persoanei căreia i se oferă bunuri care nu i se cuvin persoană publică.

În acest context, instanța de judecată menționează că conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv *funcționarul public cu statut special* (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, *securității naționale și ordinii publice*, altă persoană care deține grade speciale sau militare), angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Instanța de judecată reține că prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, Bulgau Sergiu este persoană publică, având în vedere că în sensul prevederilor Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționar public cu statut special este persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

Prin urmare, instanța de judecată stabilește că Krakra Ismail, oferind personal ofițerului INP al IGP a MAI Bulgaru Sergiu, care este o persoană publică, bunuri, sub forma de mijloace bănești în mărime de 200 lei, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale, a realizat latura obiectivă a infracțiunii imputate, or, în obligațiile agenților constatori intră constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii.

La rândul ei, infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) din Codul penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de corupere activă, la caz, infracțiunea fiind consumată din momentul oferirii de către inculpat a mijloacelor bănești ofițerului de patrulare.

Latura subiectivă a coruperii active include vinovăția făptuitorului sub formă de intenție directă, adică făptuitorul își dă seama și oferă bunuri unui funcționar, pentru ca ultimul să acționeze într-un mod anumit în favoarea sa, contrar atribuțiilor legale.

Astfel, intenția se dovedește prin faptul că Krakra Ismail se aștepta ca agentul public să acționeze într-un anumit mod în favoarea sa, în special să nu documenteze cazul legat de săvârșirea contravenției și ca urmare să nu fie amendat pentru încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, deoarece anume a oprit în loc interzis, iar mai mult inculpatul cunoștea că este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, la volanul căruia se afla și în eventualitatea stabilirii și acestei circumstanțe risca și alte sancțiuni, acestea fiind argumente relevante în motivarea comiterii infracțiunii sub aspectul năzuinței obținerii unei avantaje pentru viitor.

Totuși, instanța motivează că pentru aplicarea răspunderii penale în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu este obligatoriu ca scopul infracțiunii să fie realizat, dar este necesară prezența acestuia, la caz fiind evidențiat în neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau îndeplinirea unor acțiuni contrar acestei funcții.

La caz, instanța concretizează că scopul infracțional nici nu a fost realizat, dar a fost propus și dorit de inculpat, iar acțiunile ultimului în contextul realizării laturii obiective au fost realizate exclusiv în prealabil îndeplinirii sau nu a atribuțiilor de serviciu a agentului constatator, circumstanțe care coagulează latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

La fel, instanța reține că inculpatul este *subiect* al infracțiunii, având împlinită vârsta de tragere la răspundere penală pentru această infracțiune, fiind responsabil pentru comiterea acesteia, neaflându-se la evidența medicului psihiatru sau narcolog, iar în instanța de judecată acuzatorul de stat a prezentat probele menționate *supra* pe care instanța, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, coroborându-le în ansamblu sub toate aspectele complet și obiectiv, conchide că vina inculpatului este dovedită pe deplin, fiind demonstrată potrivit standardului *dincolo de orice dubiu rezonabil*.

Cu referire la argumentele apărătorului Hotineanu Anatolie, instanța mai reiterează că inculpatul nu a negat faptul plasării banilor în automobilul de serviciu, însă această sumă era cuantumul în mărime de 50 %, care urma să fie achitată din amenda aplicată și nici într-un moment nu a fost oferit ca mită sau act de corupere a agentului constator, instanța reține că agentul constator nu i-a comunicat inculpatului ca acesta poate să-i achite lui amenda, ci doar i-a comunicat sancțiunea care urmează a fi aplicată.

Ce ține de argumentul că nu a fost asigurat cu interpret, fiind o persoană străină, nu posedă limba de stat la nivel corespunzător, instanța reține că inculpatul a declarat că posedă limba de stat, fapt stabilit prin declarațiile martorului Bulgaru Sergiu, care l-a întrebat avocatului dacă inculpatul înțelegea ce i se explică, a răspuns pozitiv și că nu au fost înregistrate deficiențe în comunicare, iar însăși în ședința de judecată, inculpatul a declarat că posedă limba de stat și nu are nevoie de interpret.

De asemenea, cu referire la declarațiile inculpatului prin care a invocat că polițistul i-a spus că dorește să întocmească un proces-verbal, cu amendă în mărime de 400 lei, iar dacă va achita în 72 de ore, va achita doar jumătate, instanța de judecată va aprecia declarațiile date ca fiind făcute exclusiv ca metodă de apărare, care nu sunt în corespundere cu declarațiile martorului și cu probele administrate, mai mult inculpatul cunoaște modalitate de plată a amenzilor având în vedere că anterior a fost condamnat la o pedeapsă cu amendă pe care a și executat-o.

În același context, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, instanța consideră drept neveridică informația furnizată de inculpat, care nu coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale și în ședința de judecată, or veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care

să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia nu coroborează și se infirmă reciproc cu alte mijloace de probă administrate în procesul penal relevante în acest sens și care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție.

Apreciind probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, deopotrivă, în sensul art.394 din Codul de procedură penală, constatând fapta ilicită ca fiind dovedită, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, considerând că acesta intradevăr a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, după semnele – corupere activă, adică *„promisiunea, oferirea și darea, personal, unor persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceștea, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”*, iar având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Krakra Ismail la răspundere penală.

În continuare instanța constată că temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

La fel, circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea penală a inculpatului, nu au fost stabilite, iar în acest sens, instanța argumentează contrar poziției acuzării, că inculpatul anterior a fost sancționat penal cu amendă pentru comiterea unei infracțiuni ușoară, care nu este similară celei incriminate la caz.

Subsecvent, potrivit art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Instanța precizează că acuzatorul de stat a solicitat de a-l recunoaște culpabil pe Krakra Ismail de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, numindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale.

Totodată, în ordinea art. 85 Cod penal, a solicitat ca prin cumul total de sentințe să i se stabilească o pedeapsă definitivă în privința lui Krakra Ismail sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale (echivalentul a 150 000 lei) și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 luni, care reprezintă pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința din 06 aprilie 2018.

În continuare, prin aplicarea art. 90 din Codul Penal, a solicitat suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de probă de 3 ani.

La rândul său, apărătorul inculpatului a solicitat achitarea inculpatului Krakra Ismail pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal.

Instanța reține că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La fel, instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consacrate în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să îndeplinească nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art.325 alin.(1) din Codul penal, fapta infracțională comisă se pedepsește pentru persoanele fizice cu închisoare pe un termen de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

La stabilirea cuantumului pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de faptul că inculpatul Krakra Ismail anterior a fost totuși condamnat și că a comis o infracțiune care, potrivit art.16 alin.(4) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

La fel, instanța nu poate neglija că fapta comisă de inculpat și anume coruperea activă are un impact dezastruos asupra statului de drept, efectele sociale ale căreia se manifestă prin degradarea funcțională, politică și morală a autorităților publice centrale și locale, prin diminuarea competenței politice transparente și responsabile, prin pauperizarea populației și creșterea tensiunii sociale.

Instanța opinează că acest fenomen este o preocupare constantă a organismelor naționale și internaționale, în acest scop fiind elaborate și adoptate o serie de documente internaționale care reglementează procesul luptei anticorupție.

Convențiile civile și penale privind corupția la care Republica Moldova este parte impun racordarea cadrului ei normativ la exigențele legislației comunitare pentru asigurarea condițiilor de prevenire și control al corupției în conformitate cu standardele internaționale.

Având în vedere cele expuse *supra*, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către aceasta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului Krakra Ismail a unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de judecată accentuează faptul că, pedeapsa cu amendă prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, este o pedeapsă complementară obligatorie.

Reieșind din considerentul dat, instanța de judecată stabilește și pedeapsa complementară în limita minimă – 2000 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 100.000 lei.

Totodată, ținând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, instanța nu consideră rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) din Codul penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani, în care inculpatul să demonstreze că s-a corectat și s-a integrat în societate conform regulilor de conviețuire socială.

Totodată, instanța de judecată consideră că prin suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite este susceptibil să se realizeze scopurile pedepsei, contribuindu-se la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale și principiile morale.

Or, instanța concretizează că potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului și la fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Krakra Ismail, care a comis o infracțiune de acest gen pentru prima dată și totodată inculpatul anterior nu a mai fost deținut în instituțiile penitenciare, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, ce se confirmă prin extrasele din Registrul de Stat al Populației (f.d.47-51), nu a manifestat lipsă de respect față de cerințele instanței,

prezentându-se la ședințele de judecată și manifestând un comportament loial față de cerințele sau obligațiile stabilite prin lege, precum și instanța nu a stabilit prezența circumstanțelor agravante în speță, din aceste motive, consideră că corijarea și reeducarea acestuia, poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu a fost identificat nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept și mai mult se va asigura garanția existenței unui proces echitabil.

Mai mult ca atât, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea de a restitui mai ușor cheltuielile judiciare eventual solicitate sau să execute în termen mai rapid sancțiunea pecuniară aplicată, având posibilitatea reală a fi angajat la muncă, cu un salariu decent, iar în acest fel nu se vor crea repercusiuni majore inclusiv și familiei inculpatului.

Prin urmare, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; *cauza Norbert Sikorski v. Polonia*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru*, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanța îl va obliga, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal al Republicii Moldova, ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința sa fără consimțământul organului competent.

În subsidiar, instanța explică lui Krakra Ismail că, reieșind din prevederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligațiile stabilite sau, pînă la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea

condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței.

Totodată, instanța informează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi va stabili o pedeapsă în condițiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei definitive inculpatului Krakra Ismail, instanța va ține cont de asemenea și de sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 6 aprilie 2018, prin care a fost recunoscut vinovat în săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și a fost aplicată pedeapsa cu amendă în mărime de 630 unități convenționale, ce constituie suma de 31 500 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, din care pedeapsa principală a fost executată integral de inculpat.

Astfel, conform art. 84 alin.(2) din Codul Penal, la pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parțial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează că în speță urmează a fi aplicat și art. 84 alin. (2) din Codul Penal în raport cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 6 aprilie 2018 și astfel, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă lui Krakra Ismail, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 6 aprilie 2018 și se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Concomitent, instanța precizează că termenul pedepsei urmează a fi calculat din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu includerea în acest termen și a duratei pedepsei complementare executate deja, în baza sentinței menționate *supra*, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) la 6 aprilie 2018.

În continuare, cu referire la prevederile art.385 alin.(1) pct.13, art.397 alin.(3) și art.162 alin.(1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Astfel, instanța de judecată reiterează că, potrivit materialelor cauzei penale se reține că a fost recunoscută drept corp delict, anexată la materialele cauzei penale și cercetată în ședința de judecată o bancnotă cu nominalul de 200 lei.

Potrivit art.106 din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2), fiind supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni sau cele rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Conform art.162 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict, iar în acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

Respectiv, potrivit prevederilor art. 162 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală, coroborat cu prevederile art.106 din Codul penal, banii asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se trec în venitul statului.

Reieșind din faptul că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin, instanța va dispune trecerea în venitul statului a corpului delict - o bancnotă cu nominalul de 200 lei, cu numărul 052622 și seria G. 0157, anul de emisie 2015, care se păstrează la materialele dosarului penal (f.d.43);

De asemenea, instanța, până la intrarea sentinței în vigoare, va aplica inculpatului măsură preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, or acestuia i-a fost aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a pedepsei, iar inculpatul va avea obligația legală în perioada de probațiune de a nu comite noi infracțiuni și de a se prezenta la consilierul de probațiune în zilele convenite, urmând, prin respectarea condițiilor probațiunii, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Concomitent în cadrul procesului judiciar, nu au fost înregistrate acțiuni civile și procurorul în cadrul judecării cauzei nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare.

În temeiul celor expuse *supra*, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art.art.7, 61, 72, 75, 84, 90, 106 din Codul penal și art.art.162, 329, 384, 385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat *Krakra Ismail* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și în baza acestei Legi, i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în cuantum de 2000 (două mii) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 100 000 (una sută mii) lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (2) din Codul Penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, se adaugă total pedeapsa complementară aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 6 aprilie 2018 și i se stabilește lui *Krakra Ismail* o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în cuantum de 2000 (două mii) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 100 000 (una sută mii) lei și cu privarea acestuia de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, se suspendă executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui *Krakra Ismail*, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) lit. a) din Codul penal, se obligă *Krakra Ismail* să nu-și schimbe domiciliul sau reședința, fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra executării de către *Krakra Ismail* a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul pedepsei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu includerea în acest termen și a duratei pedepsei complementare

executate deja în baza sentinței emise de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) la 06.04.2018.

În conformitate cu prevederile art.64 alin.(5) Cod penal, se explică lui *Krakra Ismail că*, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în privința lui *Krakra Ismail* măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, care se menține pînă la rămânerea definitivă a sentinței.

Se supun confiscării speciale în folosul statului mijloacele bănești care constituie o bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei, cu numărul 052622 și seria G.0157, anul de emisie 2015, care se păstrează la materialele dosarului.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței
Judecător

Olga Bejenari